

Суть теорії полягає в тому, що особистість може дуже мало знати про, власне, своє мислення та мотивацію, втім, її мислення все одно легко розпізнати, аналізуючи її поведінку та життєві цілі. І рівень мислення зростання особливо проявляється у реакції на невдачі. В своїх роботах К. Двек протиставляє поняття «мислення зростання» поняттю «фіксоване мислення». Вона стверджує, що другий тип притаманний тим, хто боїться помилятися, боїться негативних висловів про власні здібності. Натомість мислення зростання – тип мислення, притаманний тим, хто усвідомлює, що невдачі – це шанс на покращення, це можливість підвищити свою продуктивність у будь-якій сфері, що тільки помилки є дієвим стимулом і механізмом для навчання та вдосконалення. Найбільш промовисто різницю між мисленням зростання та фіксованим мисленням Керол Двек описала так: «У фіксованому мисленні (fixed mindset) люди вважають, що їх основні здібності, їхній інтелект, їх таланти – це просто фіксовані риси. У мисленні зростання (growth mindset) люди розуміють, що їхні таланти та здібності можна розвивати завдяки зусиллям, хорошему навчанню та наполегливості. Вони не обов'язково думають, що всі однакові, або хтось може бути Ейнштейном, але вони вірять, що кожен може стати розумнішим, якщо над цим працює» [2].

Застосовуючи готовність до змін до специфічних потреб забезпечення національної безпеки працівниками правоохоронних органів, необхідно зважати на те, що в їх професійній діяльності така готовність повинна враховувати не лише аспекти інновативності та позитивної перспективності, але передбачати будь-які можливі зміни у професійній діяльності, в тому числі і негативні.

Слід зауважити, що як і будь-які припущення про існування зв'язку між психічними якостями та професійною успішністю, ця залежність професійної успішності правоохоронця від готовності до сприйняття змін має важливі обмеження, і оцінки повинні розглядатись з обережністю. Втім, потреба у вивченні особливостей психіки правоохоронців з метою отримання репрезентативних оцінок про інноваційність, адаптивність, амортизаційний ефект від специфіки сприйняття змін має цілком виразні і конкретні наукові перспективи.

Список використаних джерел

1. Двек К. Налаштуйся на зміни. Нова психологія успіху. К.: Наш формат, 2017. 288 с.
2. Dweck C.S. Mindset: The New Psychology of Success. 2007. 320 pp.

СТРАТЕГІЇ ІНТЕРВЕНЦІЙ НА БАЗІ ШКОЛИ: АДАПТАЦІЇ ТА МОДИФІКАЦІЇ ДЛЯ УСПІХУ ВСІХ ДІТЕЙ

Полухтович Тетяна
к.пед.н., доцент кафедри
соціогуманітарних технологій,

Мельничук Юля
к.пед.н., старший викладач кафедри
цифрових освітніх технологій,

Луцький національний технічний університет,
juliettathebest@gmail.com / polukhtovych@ukr.net

Ефективна інтервенція базується на ідеї, що не учні мають пристосуватися до школи, а, навпаки, школа до учнів. Важливо у реаліях сьогодення розробити таку навчальну програму, щоб задовольнити потреби всіх дітей. Існують різні шляхи мотивації учасників освітнього процесу, як:

- 1) використання методів зацікавленості учнів:
 - слідувати інтересам дитини;
 - давати вибір;
 - балансування між новим та знайомим;
 - встановлення змістовних зв'язків з попереднім досвідом дітей та поточним середовищем,
- 2) використання ефективних методів для підтримки уваги учнів:
 - слідкувати за складністю завдань, щоб школярам не було нудно;
 - надання належних коментарів і заохочення;
 - залучення до дискусій та ідей, які ініціюють учні,
- 3) використання різних шляхів оцінювання навчального прогресу дітей:
 - словесні відповіді,
 - жести;
 - вказування;
 - малювання,
- 4) прийняття багатьох рівнів відповіді, як:
 - довжину відповіді,
 - комплексність відповіді,
- 5) забезпечення нарощування для підтримки відповідей, що охоплює:
 - спектр окремих відповідей,
 - хорові відповіді,
 - доповнюючи відповіді.

Розглянемо приклади пристосування й модифікації. Пристосування – це зміна того, як учні вивчають навчальний матеріал. А модифікація – зміна того, чого саме навчають учня. Для прикладу, для мистецького проекту дається додатковий час на його виконання. Приклад модифікації: учні опрацьовують менше матеріалу з відповідної теми.

Проаналізуємо типологію пристосувань й модифікацій, яка включає:

- сприятливе середовище,
- адаптацію матеріалів (щоб дитина могла діяти максимально незалежно),
- спрощення завдань;
- побажання дітей;
- спеціальне обладнання,
- підтримка від дорослих.

Сприятливе середовище – це підлаштування фізичного, соціального та часового середовища, щоб підвищити активність у навчальному процесі. Скажімо, виконувати завдання у різних куточках класу. Спрощення завдань означає його розбиття на декілька кроків. Побажання дітей означає, що педагог визначає зацікавлення кожного учня. Невидима підтримка: для прикладу, усі учні лягли на килимове покриття, щоб відпочити.

Які існують типи викладу матеріалу? Розглянемо типовий, адаптований і модифікований. Наведемо приклади: (типовий) школярі читають текст і вкінці відповідають на питання; адаптований: у реченнях є пропуски і учням потрібно дописати або розв'язання математичної задачі; модифікований – учні описують щось. Учитель дає виконувати завдання, які викликають захоплення, тобто педагог зацікавлює й мотивує. Він використовує:

- 1) різні способи викладу матеріалу. Це:
 - подавання інформації на слух;
 - одночасне використання візуальних і слухових підказок,
- 2) різні форми комунікації:
 - картинки, знаки, жести, слова;
 - різні рівні складності (дати визначення словам, повторення...);

3) різні рівні розуміння ключових концептів:

- надання розширеного словесного опису;
- надання конкретних пояснень для комплексних речей.

Учні відрізняються один від одного на основі:

- віку;
- навчального стилю,
- вподобань.

Є три головні мережі мозку, які відповідають за відмінності: мережа розпізнання (що вчимо?), стратегічні мережі (як вчимо?) і афективні мережі (для чого вчимо?). Сьогодні дуже важливо відповісти на питання, які очікування ставить школа, які навички має кожний учень відносно очікувань школи. Варто наголосити на тому, що будь-яку дитину можна включити в загальноосвітні класи. Основний принцип – всі учні можуть навчатися. Діти з аутизмом, фізичними вадами, порушеннями зору, слуху... Навчальне середовище має створити всі умови для цього. Адже інклюзія є мистецтвом креативності, спільного вирішення проблем. І суспільство також має вигоду, бо всім дітям допомагає розвинути максимальний потенціал. Головними особливостями інклюзивної практики є:

- підготовка вчителів, підготовка дітей,
- підготовка всіх сімей,
- облаштування умов.

Неповносправна дитина у звичайному класі буде оточена однолітками, які комунікують, мають моторні навички вищого рівня і, таким чином, створюють можливості для ігор, спілкування, тобто взаємодоповнюють один одного. Демонструють вищий рівень соціальної взаємодії.

Література

1. Abstracts of the XVII International Scientific and Practical Conference (2017). Current issues of education and upbringing of people in an integrated educational environment in the light of the implementation of the Convention on the Rights of Persons with Disabilities. Kiev, part 1, 355p. (in Ukrainian).

2. M. Heni, E. Henredi (2021). Inclusive education: international experience of implementation in the educational space. Online video resources for professionals: webinars, educational videos, etc. Retrieved from <https://k-s.org.ua/online-specialists/>. (in Ukrainian).

ВИРІШЕННЯ ДЕЯКИХ ПСИХОЛОГІЧНИХ ПРОБЛЕМ СТУДЕНТІВ ПРИ ВИКЛАДАННІ ДИСЦИПЛІНИ «ЕЛЕКТРОННА КОМЕРЦІЯ ТА ПУБЛІЧНІ ЗАКУПІВЛІ»

Чалий Ігор

к.т.н., доцент кафедри кібернетики

Харківський національний технічний університет сільського

господарства імені Петра Василенка

agrocyanetic@gmail.com

Навчальна дисципліна «Електронна комерція та публічні закупівлі» робить наголос на отриманні студентом певної сукупності ІТ та бізнес-компетентностей. Вона носить інтегрований характер і є корисною майбутнім економістам, ІТ-фахівцям, спеціалістам в інших фахових напрямках, і особливо тим, хто збирається займатися підприємництвом та згодом мати власний електронний бізнес.